

непростимені...

Іван Андрусяк

непростимені

на чезбілого клину води перламутрова

листя на коліні

азъ воздам

криница попелом вкрита

і київ з ночі

четири легенди

кождому кару свою відкурличуть

крила мивідообнімуть

і прісно

маківка

на дерев'янім стеблі

алілуя